

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvarth Gyula.
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyilt-tér garmond sora 40 fill.

A hitelszövetkezetekről.

(G. T.) Ujabb időben a közvélemény fokozott mérvben foglalkozik a hitelszövetkezetek ügyeivel, sajnos azonban nem oly értelemben, mely az öngényt célzó ezen hasznos alkotások fejlesztésére szolgálja. Az üdvös célzat és cég védőszárnya alatt rut visszaélések és széles néprétegek kizsákmányolására irányuló cselekmények rejlenek, amelyekkel a napisajtó és a közvélemény is bőven foglalkozik. Ismeretesek a megvádolt szövetkezetek alapszabályaiban gondosan elburkolt visszaéléseknek megszámlálhatatlan válfajai, melyekkel szemben a törvény védőkeze mit sem tehet, mindamellett hiba volna, ha a lesújtó kéz a szövetkezeti eszme lényegét érné és sujtaná és nem a kinövéseket irtaná. Az aki a közügyek ezen körét megmegfigyeli, azt tapasztalja, hogy ezen körülmények alatt első sorban a szövetkezeti üzletfél szenved.

Az 1875. évi kereskedelmi törvény korántsem felel meg a mai viszonyoknak; a közel 30 évi gazdasági fejlődés áttörte azon gátat, amely a közönség védelmére van emelve. Nagy Ferenc törvényjavaslata a szövetkezetekről a szabad fejlődésnek útját el nem zárja, mert nincs kontemplálva az engedélyezési rendszer és mégis külön törvény gondoskodnék a szövetkezetek szükségletéről.

A vidéken még nem terjedt el annyira a metyeg, mint a fővárosban (tisztelet a kivételnek), de máris fenyeget bennünket a veszély, hogy ezen jeles intézetek csápjukat ide is nyújtják, mert az egész vidéken folyik most a szervezés agitációja fióktelepek létesítése iránt. Tudunk például eseteket hogy egy fővárosi szövetkezet jutalék címén a szerző ügynöknek az első 4 heti befizetést átengedi.

A kormány, okulva a külföldön észlelt fellendülésen, melyet a szövetkezetek főleg a gyengébb osztályok tá-

mogatásában elértek, azokat adómentességben részesíti, ezért erkölcsi és pénzügyi szempontból is feladata, hogy felügyeletet gyakoroljon felettük, hogy határokat szabjon a túltengés felé hajló terjeszkedésnek. A napi sajtóban és a budapesti kereskedelmi és iparkamarában felhangzott panaszok szerint egyes fővárosi szövetkezetek 12-15%-ot meghaladó kamatot szednek különböző címek alatt s ezzel ellentétben vannak szövetkezetek, amelyek csak 5% kamatot számítanak és így tökéletesen hivatásuk magaslatán állanak.

Ezeknél fogva szükségesnek mutatkozik, hogy a legilletékesebb fórum, a kereskedelmi minisztérium, foglalkozzék a szövetkezeti visszaélések megállításával.

Bibandum.

Tihanyi Károly „Vergődve egy életen át” című regényének bevezetése.

Éppen ilyen sötét volt minden hazafi elborult szíve tíz év előtt a szabadságharc leverése után, mint anno 1859 november 2-án éjfélkor a Sörház-utcában. A Scholtz-fél sörház vendéglő-épület keleti oldalán a Szüzanya képe alatt egy mécs derengtetett egy kis fénypontot, különben sötét, szurok sötét és elhagyott volt az említett utca.

Azonban a nagy bögő dörmögő hangja kihallzott az utcára s ez árulta el azt, hogy a vendéglőben vígan vannak. De hiszen úgy is volt. Nagy dárídó folyt odabenn. Szívemből örvidenék, ha azt mondhatnám, hogy a bent mulatók az ország teljes független-

ségét, a sajtó szabadságot, az új felelős minisztériumot ünnepelték; de én az igazság fölönt bajnoka, nem álltathatom az olvasót s így szegyenkezve kell bevallanom, hogy bizony nagyon, de nagyon prózai eseményt ünnepeltek az atillás burgerek. Igen is atillás burgerek, mert akkor más ruhában nem lehetett benszülöttet látni, mint dolmányban, zrinyiben, bekecsben. Künn a téli levegőben pedig budában, szürben. Hej, azóta sem láttam szép fekete uri szűrt, fekete selyem varrással. Hová tűnt az a déleleg viselet, azokkal a deli alakokkal!

De hagyjuk ezt . . . hiszen azt mondják okosabb emberek mint én, hogy nem a ruha teszi a magyart, — ámbátor jobbról balról hallom, hogy a ruha teszi az embert.

Tehát odabenn vígan vannak. A klarinét visítva perelt a gordonkával, akárhogy csititgatta az első hegedű, s a nagybögő akár egy békétlen anyós, igazat adott dörmögő hangjával a perlekedőknek. A könnyelmű cimbalom nem is figyelt rájuk, elkalandozott a szeraf hangok himes mezején, — csak a banda intrikusa a contra hegedű, az, hol az egyik, hol a másik veszekedő pártjára állott, ahogy épen önző érdekei kívánták.

— Vivát Carolus Boromeus! Harsogott borizü torkokból s számos pohár csengett össze színültig töltve az olajszerű szilvási gyöngyöző nedűjével.

Tust! kiáltá parancsoló hangon s villogó szemekkel egy tagbaszakadt magyar, ki egyedül képviselte a magyar őselemet. Varga mester ember volt a boldogult, s csak

Pécs város városházát jövő év május havában újra építik, miért is jelenlegi helyiségéből annak idején ki fogok költözködni, mely körülmény arra késztet, hogy az összes rakáron lévő divat cikkeit és valamint a naponta érkező újdonságaimat különösen ajándékoknak alkalmas dolgokat tetemesen leszállított árban árusítsam el, úgy mint: **férfi ingek és nyakkendők, kézimunkák és kellékek. Jäger alsó ruházat. Ruhadiszek. eső ernyők, harisnyák, keztyűk stb.**

KEMÉNY MÓR PÉCS, Király-utca városház épület.

A jótékony nőegyletek tevékenységének egy újabb irányáról.

Ismeretes dolog, hogy a jótékony nőegyletek tevékenysége jórészt az alamizsnálkodásban, az anyagi segítségben merül ki. Ismeretes az is, hogy jótékonyági céljukat bizony gyöngén szolgálhatják a nőegyletek, mert kevés hozzája az anyagi erejük. A jómodu embernek nem igen jut eszébe, hogy segítsen a szegényeken, nem siet hát beiratkozni a nőegyletekbe, némelyeket viszont kicsinyes személyi ok tart vissza ettől, mások előtt meg társadalmi akadályok vannak.

De ha jól megy is valamelyik nőegylet dolga, akkor is nagyon csekély az a segítség, mit az általános nyomornak nyújt. És ha a nőegyletek megmaradnak a jótékony-ság gyakorlásának mai formájánál és módjánál, igazi eredményeket nem is érnek el soha.

Mert nem szabad a jótékony-ságot úgy értelmezni, hogy az csak a meglevő nyomorúságon segíthet, sokkal *szébb, tartalmasabb komolyabb értelmű az a jótékony-ság, mely a nyomorúság okait igyekszik megszüntetni.*

Ne mondja senki, hogy e féle törekvések nem köthetők össze a nőegyletek munkálkodásával. Csak jöjjünk tisztába azzal, hogy mi a magyar haza szegénységének fő oka s azonnal beláthatjuk, hogy e baj orvossága nagyrésztben a nőegyletek kezében van.

Mert miért vagyunk szegények mi? Azért, mert nincs a népnek keresete, munkája, azért mert ipariilag fejletlenek vagyunk. — Evvel szemben mindenki tudja, hogy 4-500 millió megy ki évenként ipari cikkekért külföldre. Pedig ha ez benmaradna az országban, találna munkát a dolgozó kéz s kenyeret a szegény s a nőegyletek bőségesen elláthatnák azt a néhány nyomorék szegényt, aki nem munka hiány miatt szorul segítségre.

Föl kell tehát venni a jótékony nőegyleteknek céljuk közé a *hazai iparpártolást*

legalább azon iparágakban, melyek a család és a nő számára termelnek. Ezzel nem távoznak el eredeti rendeltetésüktől, hanem inkább ideális tökéletességgel közelítik meg.

És ezt nem mi találtuk ki. A *Magyar védő egyesület* ismerte föl, hogy a nőegyletek sokat tehetnek az iparpártolás érdekében. Eppen ezért országos női kongresszus összehívását tervezi s az egyesület kebelében az országos iparpártolás női főosztályát szándékozik létesíteni a nőegyleti szervezetekben rejlő gazdag erő ezen célra való kiaknázása végett. Mindezek előkészítésére pedig Budapesten a vármegyeház közgyűlési termében 1904. feb. 29-én d. u. 4 órakor előkészítőbizottsági ülés lesz, melyre az ország összes nőegyletei hivatalosak.

Nem tudjuk, hogy a mi nőegyleteink, milyen állásponton vannak ezen törekvással szemben, minden esetre kérve kérjük őket: méltassák figyelmükre ezt az eszmét, mert ennek sokkal nagyobb jelentősége van, mint a milyenek első tekintetre látszik.

H I R E K.

— Személyi hír. Turonyi *Biedermann* Ottó családjával hosszabb tartózkodásra Abbáziába utazott.

A szigetvári „*Chowra Kadischa*” (Szt. Egyet) f. hó 18-án tartott ülésében az Ujházi Jakab dr. halálával megüresedett egyetemi orvosi állásra dr. *Goldmann* Leó, szigetvári orvost, egyhangulag megválasztotta.

— Talált kincs. Az őszi szántást végezte földjein a múlt év augusztusában *Légrádi* József hatvani lakos, mikor hogy-hogy nem tényleg mélyebb nyomásra fekete bőgrét hozott napvilágra az ekevas. Természetesen Légrádi közelebről is megnézegette a talált bőgrét és bizony egész halom régi ezüst pénzt talált benne, — számszerint 506 dbot. Egyelőre titokban őrizgette és

tisztogatta a földben megpenészesedett pénzeket, de mikor már mind szépen kifényesedett úgy látszik vágya támadt értékesíteni is. Ez okból egy rokonának *Gál* József, szintén hatvani lakosnak, adta át avval a meghagyással, hogy vigye be a régi pénzeket Pécsre s próbálja ott eladni. Gál el is járt a küldetésben, de szerencsétlenül, mert midőn *Fischer* Zsigmond ékszerésznek a talált pénzt eladásra kínálta, az nem ment bele a vételbe, hanem Gált nyomban átadta üzletében ép jelen volt rendőrnek, ki aztán a rendőrségre vezette Gált s ott kitűdött a pénztalálás egész története, mely miatt legközelebb törvényt írt Gál és Légrádi fölött a szigetvári bűn. jbiróság. A talált ezüst pénz legnagyobb részt 17—18-ik századi magyar szűznáriás és osztrák veretű.

— A szigetvári kat. legényegylet f. hó 14-én a Korona vendéglőben műkedvelői előadással egybekötött táncmulatságot tartott, mely mint benünket értesítenek minden tekintetben pompásan sikerült. Bevétel volt: 201 K 20 f., kiadás: 117 K 40 f., van tiszta maradék: 83 K 80 f. Ez alkalommal fölülfizettek: *Nádossy* Kálmán 5 K. N. N. I kor. N. N. I kor. *Rácz* Péterné 80 f., *Somogyi* József, *Somogyi* Béla N. N. 20-20 f. Fogadják nagylelkűségükért ez uton is az egyesület vezetőségének hálás köszönetét.

— Furesa időjárás köszöntött ránk a február hónappal. Hideg zimankos tél helyett tavaszi szél, villámlás, megydörgés és valóságos nyári zápor járja. Egy ízben volt már szerencsénk e hó folyamán holmi nyári stülűviharhoz, f. hó 18-án este meg olyan villámlást és égzengést produkáltak az égiek Szigetvárott s az egész környéken, hogy bármelyik forró júliusi napnak sem vált volna szögyenére. A szakadó zápor pedig megnövelte a patakok, árkok vizét sőt — miní értesülünk — a Dráva Révfalu és Sztáránál erősen árad.

— Fiatal bűnös. *Guzdag* József helybeli jbirósági hivatalosolga lakásáról f. hó 15-én elveszett 30 korona. — Káros följe-

ugyan rávallott az a merész dobás, mit megeselekedett — a nyújtózkodó morék közé vágván egy üres pintes üveget. A füstös képűek ijedten „sanve qui pent-t” rendeztek, s csak a mi mérges vargánk kérésére szállingóztak vissza elhagyott hangszereik mellé.

A hosszú tágas ivóban egy patriarchalis teriméjű asztalon gyertyák égnek sárga réz tartókban; helylyel közzel fűdibus tartók, melyeknek rendeltetését a mai generáció nem igen ismerheti. Pedig hát azok képviselték a gyújtófát, levének ők avult kártyák-ból, vagyvékony fakéregből gyufa vékonyságra kivágva. Ezeket aztán a gyertyalángon meggyújtották a jelen levők, ha vagy szivarra, vagy pipára rágyújtandók voltak.

Ezt a tarebélyes asztalt, burgerek és katonatisztek ülték körül; — a polgári és katona elem szoros barátságát documentálva. De nehogy azt gondolja az olvasó hogy osztrák katonatisztekől beszélék, mindjárt eleve elárulom, hogy két magyar születésű tisztről szól a nóta s pedig az egyik *Barna* József főhadnagy, a másik pedig *Szilvássy* hadnagy.

Mindkettő a közel múltban halt meg Pécsen, áldassék az ő emlékük; mert meg-

mutatták, hogy függő és szerény helyzetben is lehet a nemzeti ügynek használni, csak a helyes érzés és tapintat legyen meg.

Bizton tudom azonban azt is, hogy az ezredes jó szemmel nézte ezt a fraterizálást, nyilván felsőbb rendeletre; tény az, hogy később is, midőn már meglehetősen nyitott szemekkel láttam, még a pécsi garnizóba osztott fejedelmi vérből származó tisztek is, mint pld. *Thurn* Taxis herceg ki a vasas németeknél szolgált, — tüntetőleg társalgott a város polgáraival, kiket formálisan elragadott a kiválóan szép szőke herceg modorával.

De erre majd később visszatérek s most csak arra szorítkozom, hogy a dárídó résztvevőit bemutassam. Volt ott aranyműves, karpitos, mozdonyvezető, nyerges, szabó, bőrgyáros, szappanos, bádogos, tanító, varga és a két fennevezett katonatiszt — az asztalt körülülve, míg az ivó közepén, két hatalmas székre ültetve egy két akós hordó mosolygott barátságos facsapon keresztül a *Bachus*-nak hódolókra.

Azt mondom, hogy a hordó mosolygott s plane a csapon keresztül; hát ez igaz is, csak hogy azt kellett volna hozzá tennem,

hogy kárörvendve mosolygott nem ugyan a hordó, hanem a hasában lévő öreg, nagyon ó szilvási bor. Kárörvendett biz' az mert már tapasztalatból tudta, hogy a ki őt szomjuhozza, annak bajba kell esni. Olyan mint a hab leány, kinek esabos mosolya üdvözít, de a esőkja megörjít.

A vedéglős, javakorbeli szép ember, derült mosollyal fejtegette hatalmas üvegekbe a szilvást s állította a mulatók közé:

Jaj de fáj, jaj de fáj,
Jaj de fáj a szívem érted!
Ha te engem szeretnél,
Az öledbe vehetnél —
Jaj de fáj . . . stb.

Ez a nóta járta akkor . . . s titokban a:
Ha még egyszer azt üzeni . . .

Fort, kavargott akkor a honfiak vére, a 60-as évek előestéjén; valami lesz, talán olyan amilyen még nem volt. Az egyszerű pécsi polgárok, jövő menőktől hallottak egy elejtett szót. Visszajön *Kossuth* a törökkel, *Lengyelország* velünk lesz, a franciák kezdik a táncot stb.

Dankó Misa pedig huzta; talán kiesordult az ő könye is, midőn a varga mester megcsókolta s fülebe sugta:

lentésére *Cseh* János őrvezető tüstént megkezdte a nyomozást s csakhamar kézre is kerítette a tettest *Topp* Tera, 14 éves helybeli munkásleány személyében. A szerencsétlen kezdetben mindent tagadott, később azonban beismerte, hogy Gazdag lakásának konyhaajtáját egy görbe dróttal fölnyitotta, a szobába hatolt s ott a nyitott asztalfiókból a keresett összeget ellopta. A pénz hollétére nézve eleinte azt hazudta, hogy ijedtében tűzbe dobta, de mikor a nyomozat során rábizonyították, hogy abból 7 K 40 filléren szegfűt, kameliát, cukrot, képes levelezőlapot vett, ezt is beismerte s a még meglevő 23 kor. 60 f. a rejtkehelyéről előadta. Ezen ügy kapcsán kiderült rá még az is, hogy mult évben *Eckstein* Dávid üzletéből, kinél tanuló volt, ruhaneműben és készpénzben 344 kor. értéket lopott el lassanként. Ez a kár azonban megtérült. Mind két bűncselekménye a kaposvári kir. törvényszék elé kerül.

— Egy női sájt találtak a ker. négyzet f. hó 6-án tartott jelmezestélyén a Szigetvári Olvasó Egylet báltermében. Igazolt tulajdonosa átveheti Kozáry Ede könyvkereskedésében.

— Felültetett eladó. *Balog* Ferenc apáti lakos eladott a mult szigetvári vásáron *Goják* János állítólag nagy-kozári lakosnak egy pár lovet 150 koronáért. *Goják* 10 kor. foglalót adott s a lovakat magával vitte, a 140 korona vételár hátralékra nézve pedig úgy egyezett az eladóval, hogy ez utánvétellel elküldi neki a passzusokat, *Goják* majd azt kiváltja s így kapja kézhez *Balog* a még hátralékos 140 koronát. *Balog* el is küldte a passzusokat, de pénze csak nem jött meg, hanem a passzusait kapta vissza azzal, hogy azt a címzett nem váltotta ki. Ekkor kezdte sejteni *Balog*, hogy becsapták igyekezett is megmenteni a mit lehetett, de utánjárása csak arra volt jó, hogy kitudódott miszerint *Goják* a lovakat levelek nélkül egy ismeretlen embernek eladta, maga pedig Kozárról elköltözött. Mohácsen azonban elfogták s ügye most a kaposvári ügyészségnél van.

— Ne félj Misa, lesz ez még más-ként is.

Lázás sejtelen, palástolt öröm tartá izgalomban a kedélyeket. Vagy talán rendeltől ült a mulatók között az a két tiszt. Talán provokálni akarták a jámborokat, mint *Caraffa* idejében. Lehet, de akkor nem jól választott a hatalom, mert nem olyan emberek voltak azok, hogy honfítarsukat a veszedelembé sodorják.

Járta ám még a Pulver und Blei.

— Vivát Carolus Boromeus! zengte ismét az aztaltársaság s járta a csordultig teli pohár:

Ez a pohár bujdosik,
Éljen a barátság;
Töltsd meg pajtás pobaram,
Éljen a barátság!

Mit jelentsen ez a: Vivát Carolus Boromeus? Talán királyt választani jöttek a közrendek? Mily idegen fejedelmi sarjra illik e név?

Nem fejedelemtől van szó, sem valami nagy dignitárus éltetéséről, hanem a barátságos arcu koresmáros születendő gyermekéről. Igen is születendő, mert a gyermek, bármily nemű még meg sem született s már is éltették.

Két pártra szakadt a vendég sereg; az

— A Németladon f. hó 13-án megtartott tűzoltó bál — mint lapunknak írják — minden tekintetben szépen sikerült. Ez alkalommal felülfizettek: *Drenovics* Dezső 4 K, *Kuceska* Lajos 2 K, *Grésner* Samu 1 K 40 f., *Nikdo* Árpád 1 K 40 f., *Molnár* László 1 K 20., *Skvore* Lukács 1 K 20 f., *Rákász* János 1 K, *Böhm* János 80 f., *Böjthi* Ferenc, *Szilloba* Sándor, *Vaiszhart* Pál, 40—40 f., *Sutina* Vendel, *Reich* József 20—20 f. Összesen 14 K 60 f., melyért a testület köszönetét nyilvánítja.

— Tűz. M.-Ujfaluban f. hó 15-én éjjel kigyuladt ifj. *Handó* József odaváló lakos pajtája és a hozzá épített istállóval, a benne levő takarmánnyal, gazdasági eszközökkel együtt elégett. A kár 2000 kor., de biztosítás folytán megtérül. A tűz oka valószínűleg gyújtogatás.

— Korcsmai verekedést rendezett f. hó 19-én a helybeli Somogyi koresmában *Vajna* János nemeskei lakos. Többed magával ivogatott, lerészegedett, társaival összeveszett, ott is hagyta őket, de csakhamar a szomszédokból vasvélával tért vissza és komolyan fenyegetni kezdte a jelenlevőket. A veszedelem azonban nem sokáig tartott, mert a rendőrök főleg pedig ezek segítségére siető csendőrvezető csakhamar lefegyverezték *Vajna*t s a városházára kísérték, hogy kijozanodjék. Büntetése nem marad el.

— Gyújtogató. Potony pusztán f. évi január 15-én a lakócsai kir. közalapítványi uradalom kárára egy 40 méter hosszú fa zsindelyes juhakol 7000 kor értékben leégett. A csendőri nyomozat kezdetben semmit sem tudott kideríteni ez ügyben. F. hó 2-án azonban egy névtelen levelet kapott az uradalmi ellenőr, melyben a pajta felgyújtásával az egyik juhászt gyanúsította a levélíró. A csendőrök ezen levél íróját *Szalontai* István 19 éves ottani pásztorlegény személyében megtalálták, kit ennek folytán s azért, mert kitudódott, hogy a juhászokkal ellenséges viszonyban van, gyanuba fogták s csakhamar annak beismerésére bírták, hogy

egyik párt erősen jósolgatta, hogy leány lesz a kiseded, a másik párt pedig — s az volt többségben, flugyermekeket várt. Azok kik a horoskopot leányra állították erőnek erejével *Mária* *Therézia* nevet akartak adni a koresmárossal a születendőnek, habár az erősen tiltakozott, mondván, hogy ilyen leány gyermeke van már.

— Az mindegy, legyen még egy!

A többség már akkor is igazat kapott, mert tényleg fia gyermek született.

Éjfél után megszületett tehát a várva várt fia. A jóképű koresmáros pedig egy három tagu bizottságot delegáltatott s azoknak az előszobában bemutatta a trónörököszt. Az egyik német sógor esetlen ugrálással erőnek erejével toborzót akart táncolni egy cepperl polka hangjához, a másik meg rákezdte:

„Du hast Diamanten und Perlen,
Du hast alles was Menschen begehren“

De mellette olyan rettenetes esuklást hallatott, hogy az avatatlan hallgató bátran pajtakapu csapkodásnak minősíthette.

Közben ürült a termetes hordó, de csak azért, hogy a mulatók teljenek. Bősz *Indiánok* esatakiáltásai hangzottak föl, de ki ezeket a hangokat kiereszté öblös torkából az úgy illegette magát, mintha legalább is

a pajtát ő gyújtotta fel akként, hogy égő taplót tett a széna közé. Tettét vallomása szerint azért követte el, mert így akart boszszut állni a két juhászon, kik őt pásztori szolgálatából kitartak. Szalontait beszállították a kaposvári ügyészség fogházába.

— A ki kertjét szereti, szép virágokat és künő konyhakerti terményeket, az fedezze magszükségletét *Mauthner* Ödön cs. és kir. udvari magkereskedésében Budapesten, *Rottenbiller-utca* 33. A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világhírű, künő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti és virágudonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

CSARNOK.

Idegenben.

Ott voltam a kórházban, hol annyi szenvedő gyógyulást, enyhet igyekszik keresni. Ott volt ő is, a honától távol üldözött.

Tizennyolc évvel már végig járta az élet golgotáját. Halvány arcán a titkolt bűn sötét fátyla ült. Elcsüggedten tekintett megtört szemével az ágyával szemben levő ablakon át látszó égre. Keresett valamit . . . kereste azt a kis csillagot, mely egykor ott az ősi park százados fáitól árnyékolt repkényfel futott erkélyen ülőkre ragyogott. Remegő ajkai a láznak bevében akaratlanul suttogták el keblének elszálló sóhajaival, — egy ifju szívnek ábránd álmait, melyet felkapott az ablakon besurranó röpke esti szellő, hogy elregélje a város zajában boldogságát szövő arany ifjuságnak, kik a csillagos estéken oly szépen szövik a holdnak fényével egy szebb jövőnek titkos fátyolát.

Ő is úgy szötte egykor . . . oh nem, csak

az első tenor gyanánt akarná magát bámulatni. Taps, nevetés, dal lárma, ebben a chaosban született meg a jóképű német koresmáros fia. Dal zene és poháresengés volt az első hang, mely zsenge füleit megütötte, valjon mi lesz ebből a gyermekből?!

Az ujdonsült apa féktelen jó kedvében inycsiklandozó punchot adatott a vendégso-kadalomnak, melyet a krampampuli követett.

Világos lett, sőt később a napsugár és benézett kandi szemekkel a mulatók s elázottak gyűlésébe, de csak nem tágitottak, s midőn a gyermek első földi álmából felriadt, ismét csak dalra ébredt.

„Ca, ca geschmauset, lasst uns nicht Rappelköpfig sein.“

De miért mondom én el ezt a hosszú históriát, mely egy igénytelen csecsemő körül forog? Egy koresmáros gyermekének születése bizonyára nem kinyomatni való esemény!

Ezt is aláírom, mint minden igazságot, csak hogy korrajzot ígértem, nem volt módomban magamat kihagynom, mert az dal, zene és poháresengés között született gyermek — én valék.

most volt, midőn ott kint ültek a föggönyös verendán, a szőke lányka meg a barna ifju és kiválasztották azt a kis csillagot, mely ott a göncölszekere mellett ragyogott azon a szép tavaszi alkonyon. A mosolygó ég elpirult, a halvány szende hold azért jött épen e percben fel, hogy tanuja legyen az eskünek, mit egymásnak tett a két szerető szív, . . . mit megpecsételt a két bibor ajk. Látta ezt a kis csillag és megígérte, hogy nem árulja el a kaján világnak, ha elnevezik őt boldogság csillagának.

El is nevezték és a kis csillagot minden alkonyon epedve várta a lányka, hogy mikor kandikál már ki ragyogó szemével a kék selyem ágy fodros párnái közül. És, ha feltűnt — oh akkor boldog volt nagyon.

Az ősi parknak rózsái már alig-alig nyílnak, szirmukat már régen elmosta az eső, elperzselt az égető nap, vagy elhordta a fergeteg. Elhamvadt a boldogság virágai-val himzett jövőnek láthatára, reáborult a megtört szívek fagyos rideg éjének szemfedele, csak olykor-olykor villan meg a sötét éjben az a kicsiny csillag, hogy könnyet csaljon azokban a bánatos kék szemekbe, hogy visszaidezzé azt a bűvös estét, melyen először neki oly szépen ragyogott. Feltűnt egy barna ifju, ki messze-messze tengereken túl bujdosik az ismeretlen idegenben, mert üldözi őt szemrehányó vádjainak tüzes vilámlásával az a két hamvas szem, melyekben egykor boldogságát vélte megtalálni.

Nem sejtí az a hervadó virág, hogy az ősi címer fénye homályosítá el a boldogság csillagát. Nem az ártatlan szívvvel üzött hitvány tréfát, hanem beleszólt egy felsőbb hatalom, mely nem engedte, hogy a „ki-gyós“ címer magához emelje az őrdő „vad virág“-át, inkább elnézte, hervadjon mindkettő el fiatalon.

A vadász lánya nem lett a grófi ifjunak mátkája, elüzte őt a büszke atyának parancs szava, hogy feledjen a messze idegenben.

A hamvas szemek fénye megtört . . . elszakadtak a szívnek hurjai. . . Ott nyugszik a hervadó ősz utolsó rózsáival behintett hófehér szemfedő alatt halványkék csillagokkal ékített ruhában. Kék szemei merően néznek egy pontra, nem sikerült a halál pillanatában mellette álló jó nővérnek lecsukni a sötét pillákat. Talán . . . talán a végső percekben is azt a kis csillagot kereste . . . azt látta. . .

A szenvedés falai között a zordon kaszás ismét aratott. Megzendül a bánatos melódia . . . elhangzik az utolsó ima, melynek foszlányait a szél, hogy elvigye a messze idegenbe, szárnyaira veszi. . .

A koporsóra hulló agyagos rögöt még egyszer megcsókolja a napnak visszanező sugara. Vajjon nem a messze levő szülők bucsu csókját pótolja-e ez?

A kis csillag pedig ott fénylik, de mellette egy kisebb ragyog. . .

És ott messze, a tengereken túl a nagyváros zajában a diszes szalonok szőnyegén, eltitkolt fájdalommal szívében vígan tapossa tovább a boldogságnak útját . . . egy barna ifju, feledni akarja a „boldogság csillagát“ . . . gyakran hallják tőle barátai, a vig cimborák, e pár szót:

Ne válasszatok e földön csillagot.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a szerkesztő.

Kérjen mindenki

saját érdekében

Valódi Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

csak oly csomagokban, a melyek a Kneipp páter védjegyet és a Kathreiner nevet viselik, és kérülje gondosan a silány utáztatok elfogadását.

04.11/6

KÖZAZDASÁG.

Gazdasági Tanácsadó.

A magyar Gazdaszövetség, a gazdakörök szervezésével felíratta munka tervébe azt az eszmét is, hogy a gazdaközöniséget és a népet tanácsadókkal látja el, olyanokkal akikhez ügyes bajos dolgaikban mindenkor bizalommal fordulhat a nép.

Kezdetben az a nézet látszott legeelszerűbbnek, hogy a gazdakörök, egyesületek részére nagyobb, falusi központokon a hova a nép úgy is gyakran bejár, valamely nyugalmazott, a törvényekben jártos egyén, aránylag csekély díj mellett lássa el a tanácsadó szerepét, adjon felvilágosítást az arra reá szorultaknak adó, katona községi és a sűrűn előforduló vitás ügyekben, hogy ez által eleje vetessék a költséges eljárásnak.

Ez a terv azonban a gyakorlatban nem érvényesülhetett, mivel igen nehéz olyan egyénre lelni, aki önzetlenül fáradozzon a a nép jóvoltáért. Az eszmét azonban a gazdaszövetség elejteni nem akarta, mert a világ egy népének sincs annyira szüksége az önzetlen tanácsadóra, mint a magyarnak.

Ismeretes, hogy a mi népünk szivesem ragad meg minden alkalmat arra, hogy a hozzá legközelebb állóval is civakodásba kezdjen. Ellenségei ezt a természetét mindig szivesen és sikeresen aknázták ki, ha a zavarosban akartak halászni, egyéb teendőjük nem volt, mint összeveszteni egymással a magyart. Ez a módszer mindig sikerre vezetett és sok esetben ma sem mondhatunk mást épen elég arra, hogy az ellenség nyugodtan megszédhesse magát és odább is állhasson.

Ha nézzük az utolsó 2—3 évtized nagy gazdasági változásait, lehetetlen, hogy a sok ok mellett ez is ne jusson az eszünkbe. A pusztulást segitette bizonylyal előbbre

juttatni. Hány eset fordult elő, hogy semmi-ségen, haszontalanságon összepörlekedtek a jó módu szomszédok és kipusztították a pörrel egymást a vagyonból.

Tudjuk, hogy népünk gyanakodva fogad mindent, el sem igen meri képzelni, hogy helyes utbaigazítást kapjon. Azt pedig tudja, nagyon is jól, hogy bármely a hivatalos uton szerzett élettapasztalat, rendesen igen sok pénzbe kerül.

Éppen ezen okoknál fogva elhatározott, hogy a Magyar Gazdaszövetség kebelében szerveztetik egy jogi tanács, mely mindazon köröknek, egyleteknek, szövetkezeteknek és minden érdeklődőnek, ki oda fordul a hozzá intézett kérdésekre, a legesekélyebb díjazás nélkül szakszerű feleletet ad.

Örömmel üdvözljük ezt az eszmét s a közérdekből igen meleg rokonszenvvel fogadjuk azt, s vajha a kivitelnél legyőzhetetlen akadályok ne lehetelennének annak megtestülését.

Szerkesztői üzenetek:

gróf F. S. Bakófa. Méltóságod részére a hiányzó lappéldányokat megküldtük. Hiba az ottani postán lesz, mi rendesen expedialunk.

B. Z. Elekmajor. A fenti üzenet uraságodnak is szól.

— **Jancu.** Egyet buzdításul közöltünk. Ha kedve van irodalmi munkálkodáshoz, úgy sok olvasást ajánlunk. Tudositásait azonban arról a vidékről szivesen vennők.

Kölcsönös hűség mese híján van s a kidolgozás is kezdő kézre vall. Sajnálattunkra nem közölhetjük.

Gabona-piacz.

uchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint
Árak a legujabb jelzés szerint 50 kgr. ként értetődnek,

Szigetvár, 1904. február 19-én.

Buza uj	— K.	7 60	7 80
Rozs	„	6 —	6 25
Árpa	„	5 —	6 —
Zab	„	5 —	5 20
Tengeri	„	5 —	6 —
Bükköny	„	5 —	5 20
Bab uj	„	8 —	—

Kiadja a szerkesztőség.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtetetlen férjem, illetve édes atyánk elhunytá alkalmával fájdalmunkat akár a temetésen való megjelenés, akár részvétük nyilvánítása által enyhíteni igyekeztek, ezuttal mondunk hálás köszönetet.

özv. Dr. Ujházi Jakabné és gyermekei.

Drezdai Motorgyár R. T.

(ezelőtt Hille) főtelepe és műhelye:

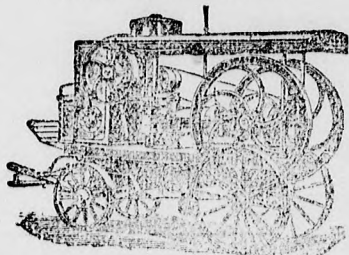
GELLÉRT IGNÁCZ és társa

Budapest, VI. Teréz-körút 41.

(Telefon 12-91.)

Ajánljuk az elismert legjobb, legökölteesebb, legtartósabb gyártású drezdai benzín-motorkat, lokomobilokat és széngáz-fejlesztős (generatoros) motorkat.

Leggyorsabb kezelési
64 kiűntetés.

Legökölteesebb üzemi
3 állami őrszmi

6000 g6p a legteljesebb megel6ge-
désre szállítva.

Malomüzemre, darálórsra, takarmánykamrák-
ba, tejgazdságokba, favágáshoz, vízemelésre,
esépléshez és minden más gazdasági és ipari
munkához a legjobb üzemer6.

A drezdai motork minden versenyvizsgála-
ton és kiállításon a legelső díjakkal lettek
kiűntetve.

Kedvez6 fizetési feltételek!

Legmesszebbmen6 j6tállás!

Uj! Budapesti főműhelyt **Uj!**
rendeztünk be drezdai művezet6-
vel és szerel6kkel.

1043
1904 szám.

Szigetvári járás főszolgabirája.

Pályázati hirdetmény.

Az elhalálozás folytán megüresedett mozsgói körorvosi ál-
lásnak választás útján leendő betöltésére határnapul **folyó évi
márczius hó 10-ének d. e. 10 óráját** Mozsgóra a köz-
ségi iskola tantermébe tűzöm ki.

Felhivatnak mindazok akik ezen állást elnyerni óhajtják,
hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám **f. évi márczius
hó 15-ig** annál inkább benyujtsák mert a később érkezőket figye-
lembe venni nem fogom.

A kör székhelye M6zsg6, hol a körorvos lakni tartozik.

A körhöz tartoznak: **Mozsg6, Tot-keresztur, Zsib6t, Csert6,
Szulimán, Szent-Lászl6, Boldogasszonyfa, Almamezők** községek és
az ezekhez csatolt puszták.

Javadalmazás: 600 korona fizetés 480 korona utálalány és a
rendes látogatási díjak.

Szigetvár, 1904 február hó 15.

Hegyessy
f6szolgabir6.

MEGHIVÓ.

A „SZIGETVÁRI SEGÉLY-EGYLET-SZÖVETKEZET”

t. cz. tagársai

az 1904. évi márczius hó 6-án d. e. 10 órakor

a „Korona vendégl6” nagytermében tartandó

XXXII-ik évi RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

tisztelettel meghivatnak.

Közgyűlés tárgyát képezi:

1. Jegyz6könyvi hitelesít6k választása.
2. Igazgat6ság jelentése.
3. Felügyel6 bizottság jelentése.
4. A mérleg 11 tétel alatti összeg feletti határozat.
5. 5 igazgat6sági és 4 felügyel6 bizottsági tag választása.
6. Az 1899 évi társulat felszámolása.
7. Az 1904 évi társulat alakulása.

Szigetvár 1904. február hó 16.

Az igazat6ság.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Szigetvári kir. járás-bíróság 1903. évi V. 369/1 számú végzése következtében dr. Kriszt Béla ügyvéd által képviselt Pap József és neje javára Gaál Kálmán ellen 700 K és járulékai erejéig 1903. évi aug. hó 21-én fogantatott ki-elégítési végrehajtás útján le foglalt és 1200 koronára becsült következő ingóságok u. m. 4 csikó nyilvánosárverésen eladtnak.

Mely árverésnek szigetvári kir. járás-bíróság 1904. évi V. 51/1 számú végzése folytán 700 kor. tökekövetelés, ennek 1903. évi ápril hó 23. napjától járó 5% kamata 1/3% váltódíj és eddig összesen 79 korona 91 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Hatvanban alperes lakásán** leendő eszközzésre **1904. február hó 23. ik napjának dél előtti 9 órája** határidőül kiütözték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérnek, szükség esetén becsáron, alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előtérvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár 1904. évi feb. hó 7. n.

Klle János
kir. bír. végrehajtó.

Behozatal.

Magyar, Német, Lengyel országi valamint Prágai

hentesárúk

valódi prágai és westfáliai sonkák, karmánádi, krakkói kalbász magyar és veronai szalámi, moriadella, debreczeni kalbász, paprikás szalona, valamint mindennemű hurka különlegességek.

ANTON ZAWODSKY

Bécs, XVI. Brestelgasse 5.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyban.

Kicsinyben.

Kivitel.

Tavaszi magbuza

kapható:

Hóch Ignác

gabonakereskedőnél

Szigetvárrott.

Friedman Károly

legnagyobb és legelősebb

BUTOR RAKTÁRA

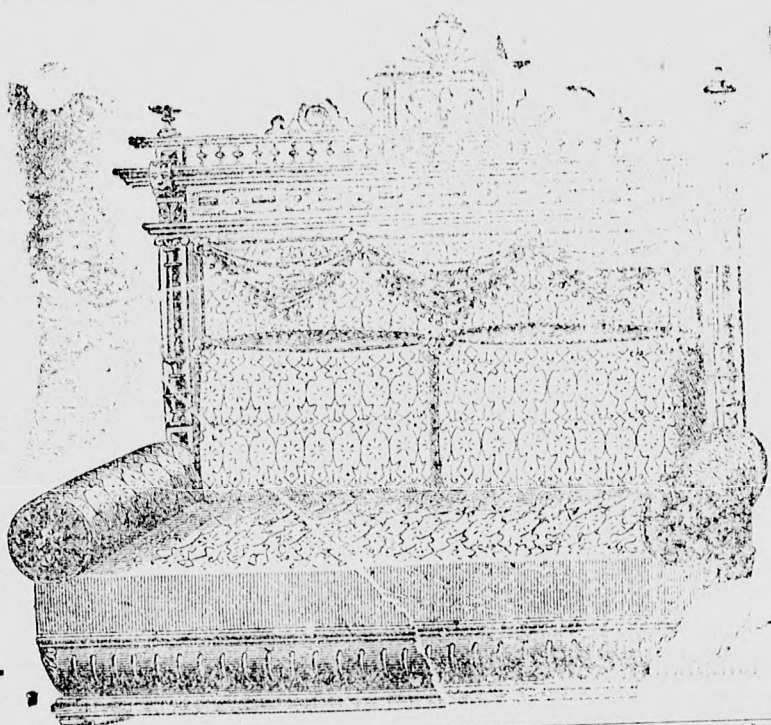
kárpitos és díszítő üzlete

PÉCSETT,

Siklói országot 44.

Ismételadónak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

Alapított 1872.

Felhívás!

Alapított 1872.

A szigetvári segély-egylet szövetkezettől

Van szerencsénk a n. é. közönség szíves tudomására hozni, miszerint a

32-ik

évtársulat alakulása

szeljából,

részvények már is jegyezhetők, és pedig máától kezdve minden nap a segély-egylet helyiségében egész 1904. márczius hó végéig későbbi jegyzésekért késedelmi kamat nem lesz felszámítva.

Jegyezni lehet: Barcsen: Pajtás Fülöp, Sellyén: Szavorits Nándor uraknál.

Az évtársulat öt évre alakul és minden egy koronás részvény után kezesség melletti kötvényre 260 koronáig kölcsön felvehető.

A vidéken lakó egyesületi tagoknak teljesítendő költségmentes befizetések szeljából a m. kir. postatakarék pénztárnál nyitott CHEK-számlánk befizetési lapjait kívánatra megküldjük.

Kelt a szigetvári segély-egylet szövetkezet 1903. évi december hó 1-én tartott igazgatósági üléséből:

Oscsodál Gusztáv
helyettes igazgató.

Rechnitzer Sándor
vezérigazgató.